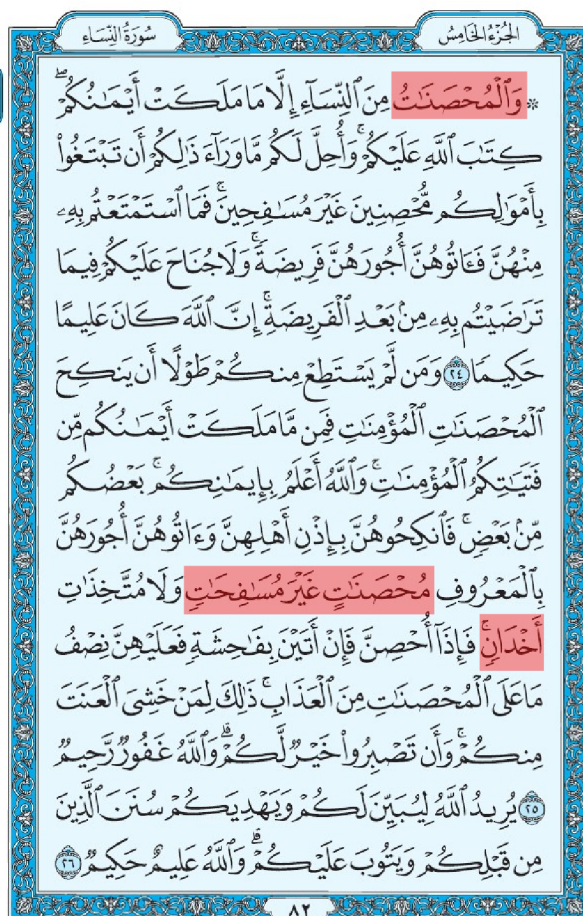

(24) Zabranjene su vam **udate** žene, osim onih koje su došle u posjed vaš na propisan način u borbi na Allahovom putu. Sa takvima vam je dozvoljeno imati spolni odnos nakon što prođe period čišćenja u vidu jednog mjesečnog pranja. Sve navedeno Allahovi su propisi koji se moraju poštovati. Sve ostale žene, mimo onih koje su ovdje navedene kao zabranjene, dozvoljene su vam za brak, kojima ćete vjenčane darove dati želeći sačuvati svoju čednost, a ne želeći činiti blud. Ženama sa kojima ste imali odnos u braku dajte vjenčane darove koje je Allah učinio vašom obavezom, a nemate grijeha za ono što se desi nakon određivanja obaveznog mehra, poput toga da im povećate mehr, ili da vam one oprostite jedan njegov dio. Allah zna sve o Svojim stvorenjima, i mudar je u propisivanju i upravljanju.

(25) A onima od vas koji se zbog neimaštine ne mogu oženiti slobodnim ženama dozvoljeno je da se ožene robinjama koje su u tuđem posjedu, ako ispoljavaju vjerovanje. Allah zna stvarnost vašeg vjerovanja i vaša skrivena stanja. Vi i one ste jednaki u vjeri i tome da pripadate ljudskoj vrsti, pa nemojte osjećati averziju prema braku sa njima. Sklopite brak sa njima uz dozvolu njihovih vlasnika, i dajte im vjenčane darove bez umanjivanja ili odugovlačenja. Brak sa njima je dozvoljen samo ako su **čedne, koje ne čine blud javno**, i koje ne uzimaju **prisne prijatelje sa kojima bi činile bud tajno**. Ukoliko počine blud, njihova kazna iznosi onoliko koliko iznosi pola kazne slobodne žene. To znači da ih kaznite sa pedeset udaraca bez kamenovanja, za razliku od slobodnih žena koje počine blud. Dozvolja sklapanja braka sa tuđim čednim robinjama vjernicama važi za one koji se boje da će upasti u nemoral ako se ne ožene, a istovremeno nemaju uslova da se ožene slobodnom ženom. Pa ipak, bolje je da se strpe i ne žene robinjama kako njihova djeca ne bi pala u ropstvo. Allah puno prašta Svojim robovima koji se kaju, i milostiv je prema njima. U Njegovu milost spada i to što im je dozvolio stupanje u brak sa robinjama u slučaju da se ne mogu oženiti slobodnim ženama, a boje se bluda.

(26) Uzvišeni Allah ovim propisima želi da vam objasni Svoj zakon i vjeru, te dunjalučke i ahiretske koristi koje se u tome kriju; želi da vas, u načinu propisivanju halala i harama, uputi da slijedite vjerovjesnike koji su bili prije vas; želi da se okitite njihovim plemenitim osobinama i činite dobra djela koja su oni činili; želi da ostavite griješnje i budete Mu pokorni čineći dobra djela. Allah zna u čemu je korist za robove i to im propisuje. On je mudar u propisivanju i uređivanju.

(27) Allah želi da vam oprostí loša djela, a oni koji slijede svoje prohtjeve žele da se što više udaljite od Pravog puta.

(28) Allah želi da vam olakša kroz ono što vam propisuje, pa vas ne opterećuje preko vaših mogućnosti, jer On zna slabost čovjekovog tijela i karaktera.

(29) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, nemojte jedni drugima bespravno imetak uzimati, kao npr. krađom, mitom i tome slično, već razmjenjujte imetak na dozvoljene načine, kao npr. trgovinom u kojoj su obje strane zadovoljne. I nemojte ubijati jedni druge, i nemojte ubijati sebe, i nemojte sebe bacati u propast, jer doista je Allah milostiv prema vama! U Allahovu milost spada i to što je zabranio da jedni drugima skrnavigate živote, imetke i časti.

(30) Ko uradi ono što sam mu zabranio, pa bespravno jede tuđi imetak ili čini nasilje prema drugima tako što ih ubija i tome slično, svjesno i namjerno, a ne iz neznanja ili zaborava – Allah će ga uvesti u žestoku vatru na Sudnjem danu, u kojoj će patiti zbog njega vreline. To je Allahu lahko, jer On sve može.

(31) O vjernici, ako se udaljite od činjenja golemih grijeha, kao npr. širka, nepokornosti roditeljima, ubistva, poslovanja uz kamatu, oprostićemo vam male grijehе koje ste počinili, i uvest ćemo vas u mjesto koje je Allah plemenitim učinio – džennet.

(32) O vjernici, nemojte priželjkivati ono čime je Allah odlikovao jedne nad drugima, kako to ne bi odvelo u srdžbu zbog Allahove odredbe i zavist među ljudima. Žene ne trebaju da se nadaju onome što je Allah učinio posebnim za muškarce, jer svako je zadužen onim što odgovara njegovoj vrsti. Od Allaha tražite da vam uveća blagodati, jer Allah sve zna i svakog zadužuje poslom koji je odgovarajući za njega.

(33) Svakom od vas smo učinili **nasljednike iz rodbine** u onome što ostave roditelji i rođaci, a onima sa kojim ste stupili u pakt međusobnog pomaganja zaklinjući se – dajte njihov udio u nasljedstvu. Allah je svemu svjedok, pa i vašim zakletvama i zavjetima. Nasljeđivanje na osnovu savezništva je bilo propisano u početku islama, a zatim je derogirano.

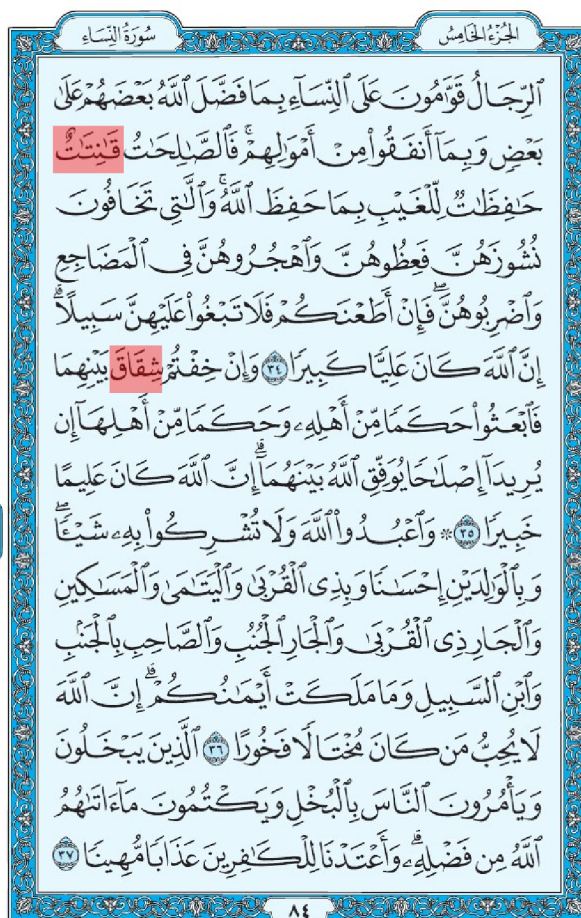

(34) Muškarci vode računa o ženama, zbog prednosti koju im je Allah dao, u šta spada udjeljivanje na žene, osiguravanje onoga što im treba i sređivanja njihovih poslova. Dobre žene pokorne su svom Gospodaru, i **pokorne su svojim muževima**, čuvaju pravo svojih muževa kada su odsutni, a sve to zahvaljujući Allahovoj uputi. O muževi, što se tiče onih žena za koje se bojite da će biti nepokorne svojim muževima, bilo verbalno ili fizički, prvo ih posavjetujte i podsjetite na bogobožnost; ako se ne poprave, onda ih u posteljama napustite i nemojte sa njima spolni odnos imati; ukoliko se ne poprave ni tada, udarite na način koji nije štetan po njih. Ako se nakon toga poprave i budu pokorne, nemojte im nepravdu učiniti, i nemojte ih koriti. Allah je uzvišen iznad svega, veličanstven u Svom Biću i svojstvima, pa Ga se bojte.

(35) O vi koji ste zaštitnici ovih supružnika, ako se bojite da će doći do **neprijateljstva i udaljavanja** između supružnika, pošaljite pravednog i pouzdanog čovjeka iz njene i njegove porodice, da njih dvojica donijesu odluku koja je u korist obje strane, bez obzira na radilo se o odluci o nastavku braka i pomirenju, ili o odluci o rastavi. Pomirenje je Allahu draže, i to je preče, pa ako to budu željeli arbitri obje strane i ka tome budu težili na najbolji način, Allah će pomiriti supružnike i njihov će spor ukloniti. Allahu ništa nije skriveno, On detaljno zna ono šta kriju srca robova Njegovih.

(36) I obožavajte samo Allaha bivajući Mu predani, činite dobro roditeljima i ukažite im počast, činite dobro rođacima, siročadima, siromasima, komšijama koji su vam rođaci i onima koji vam nisu rođaci, životnim saputnicima, musafirima koji nemaju dovoljno imetka da se vrate u svoju zemlju, i činite dobro Božijim robovima. Valja vam znati da Allah ne voli samoljubive i ohole hvalisavce.

(37) Allah ne voli one koji neće da udijele ono što im je Allah obavezao da udijele iz opskrbe koju im je Allah dao, i koji riječima i djelima druge podstiču da budu takvi, te kriju Allahove blagodati koje im je On dao u vidu imetka, znanja i tako dalje, pa ljudima ne pojašnjavaju istinu, štaviše, ispoljavaju neistinu. To su osobine nevjernika, a Allah je nevjernicima pripremio ponižavajući kaznu.

(38) I pripremili smo kaznu za one koji svoje imetke udjeljuju kako bi ih ljudi vidjeli i hvalili, a ne vjeruju u Allaha niti u Sudnji dan. Njima smo pripremili tu ponižavajuću kaznu, a u zabludu ih je odvelo njihovo slijeđenje šejtana. Kome šejtan bude prisni drug – lošeg druga ima.

(39) Šta bi im naškodilo ako bi istinski vjerovali u Allaha i Sudnji dan, i imetke svoje udjeljivali na Allahovom putu, iskreno, radi Allaha?! U tome je sve dobro, a Allah i dobro zna i obračunat će ih za djela njihova.

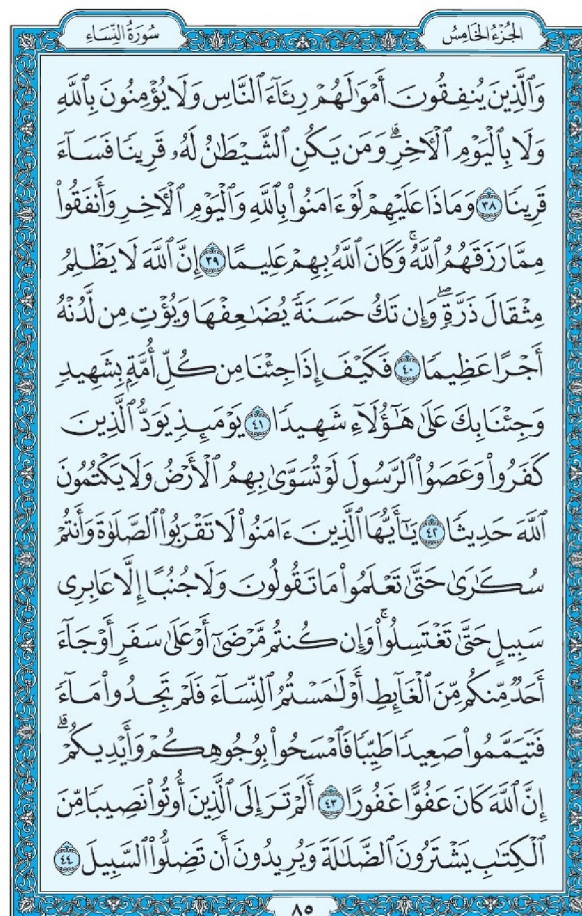
(40) Doista je Uzvišeni Allah pravedan, pa nikome neće umanjiti zasluženu nagradu za dobra djela ni koliko je težina jednog mrava, niti će im povećati kaznu mimo one koju su zaslužili. Naprotiv, ko bude imao koliko trun dobra, Allah će mu uvećati nagradu za to, iz Svoje dobrote, i dat će mu, pored umnogostručene nagrade, dodatnu nagradu.

(41) Pa kako će biti na Sudnjem danu kada dovedemo vjerovjesnika iz svakog umeta, koji će biti svjedok protiv tog umeta, i kada ćemo tebe dovesti, o Poslaniče, da budeš svjedok protiv svog umeta?

(42) U tom velikom danu poželjet će oni koji nisu vjerovali u Allaha i nisu se pokorili Njegovom Poslaniku da su zemlja, a ništa neće moći sakriti od Allaha, jer će Allah zapečatiti njihove jezike da ne govore, a dozvolit će njihovim udovima da svjedoče protiv njih govoreći šta su oni radili.

(43) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, nemojte klanjati pijani, sve dok se ne otriježite i budete znali šta izgovarate! Ovo je bilo prije totalne zabrane konzumiranja alkohola. I nemojte klanjati ni ulaziti u džamije dok se džunupi, osim u prolazu i bez zadržavanja, sve dok se ne okupate. Ako ste bolesni tako da ne možete koristiti vodu, ili je ne možete naći dok ste putnici, ili ste izgubili abdest, ili ste imali odnos sa ženama – potрите svoja lica i ruke čistom zemljom. Doista Allah puno prašta vaše propuste.

(44) O Poslaniče, da li si znao da jevreji, kojima je Allah dao dio znanja o Tevratu, mijenjaju uputu za zabludu? O vjernici, zar ne znate da jevreji teže da i vas u zabludu odvedu, tj. da vas odvedu s Pravog puta, s kojim je došao Poslanik, e biste krenuli njihovim, krivim putem?

(46) Među jevrejima ima loših ljudi koji mijenjaju govor koji im je Allah objavio, pa mu daju izvankontekstualni smisao, i Poslaniku govore, **kada im nešto kaže da urade: "Čujemo te, ali ti se ne pokoravamo"**, i ismijavajući se, **govore: "Slušaj šta kažemo, sluh izgubio."** I obmanjuju ljude riječima: **"Ra'ina"**, navodeći ih da pomisle kako ti oni govore da im posvetiš pažnju, a ustvari time žele reći da si malouman. **Krivo svoje jezike** doveći protiv Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, i vrijeđaju vjeru. **Da su rekli: "Čujemo šta kažeš i pokoravamo se", umjesto što su rekli: "Čujemo te, ali ti se ne pokoravamo"**, i **da su umjesto: "Slušaj šta kažemo, sluh izgubio", rekli: "Poslušaj nas", i da su umjesto: "Maloumo", rekli: "Sačekaj nas"**, bilo bi im bolje i pravednije, jer je u tome lijep edeb koji dolikuje ophođenju prema Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem. Ali njih je Allah prokleo, pa ih je udaljio od Svoje milosti zbog njihovog nevjerstva, tako da ne vjeruju vjerovanjem koje će im koristiti.

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٥٥﴾
 مِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَيَحْمِلُونِ الْكَلِمَةَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ
 سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَسْمِعْ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَعَيْنَا بِأَلْسِنَتِهِمْ
 وَطَعْنًا فِي الَّذِينَ وَلَّوْا نَهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَسْمِعْ وَانْظُرْنَا
 لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمُ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ
 إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ءَامُونًا يَمَّا نَزَّلْنَا
 مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلُ أَنْ نَقْطَعَ رُجُوهَا فَزَادَهَا
 عَلَىٰ ذُبَابٍهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ
 اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
 ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا
 ﴿٥٨﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ يَزُكُّونَ أَنْفُسَهُمْ بِلِلَّهِ يُرْسِي مَنْ يَشَاءُ
 وَلَا يَظُنُّونَ فِتْنًا ﴿٥٩﴾ انْظُرْ كَيْفَ يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 وَكَفَىٰ بِهِ ءِثْمًا مُبِينًا ﴿٦٠﴾ أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا
 مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيلًا ﴿٦١﴾

(48) Doista Allah ne prašta da Mu se iko od stvorenja pripiše kao sudrug u Njegovom gospodarenju, ili u Njegovoj božanstvenosti i savršenstvu, a prašta ono što je manje od mnogoboštva i drugih vidova nevjerstva, poput grijeha. On prašta, iz dobrote Svoje, onome kome On hoće, ili kažnjava onoga koga On hoće, iz Svoje pravde. Ko Mu sudruga pripiše učinio je veliki grijeh koji mu neće biti oprostjen ako se ne pokaje prije smrti.

(50) O Poslaniče, kako mogu iznositi laži na Allaha hvaleći sebe? To je dovoljno velik grijeh da jasno ukaže na to da su oni u zabludi.

(51) O Poslaniče, zar ne znaš i ne čudiš se jevrejima, kojima je Allah dao dio znanja, kako vjeruju u razna božanstva koja su uzeli da obožavaju pored Allaha, i govore, dodvoravajući se mušricima, da su mušrici na ispravnijem putu od ashaba Allahovog poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem?

(52) Oni koji imaju ovako pokvareno vjerovanje udaljeni su od Allahove milosti, a onome koga Allah udalji od Svoje milosti nećeš naći pomagača.

(53) Oni nemaju nikakav udio u vlasti, a kada bi imali vlast, ne bi nikom ništa dali, pa onoliko koliko iznosi jedna **tačka na košpici hurne**.

(54) Oni zavide Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem, i njegovim ashabima na vjerovjesništvu, vjerovanju i vlasti koje im je Allah dao. Zašto im zavide, a ranije smo davali potomcima Ibrahimovim Knjigu i druge vrste Objave, i davali smo im veliku vlast nad ljudima?

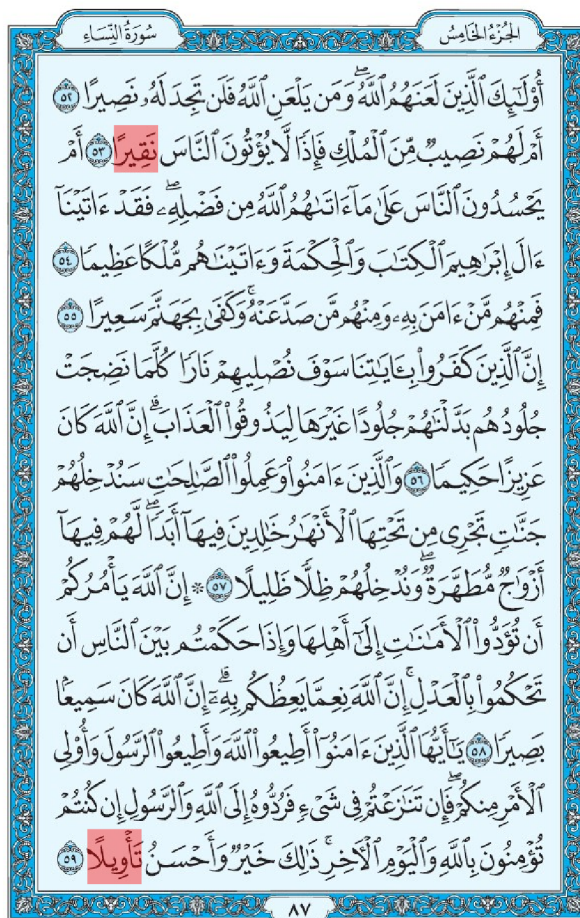
(55) Među sljedbenicima Knjige bijaše onih koji su vjerovali u Objavu koju je Allah dao Ibrahimu, alejhis-selam, i njegovim potomcima, a bilo je i onih koji su se okrenuli od vjerovanja, što je njihov stav i prema Objavi koja je data Muhammedu, sallallahu alejhi ve sellem. Vatra je odgovarajuća kazna onome među njima ko je bio nevjernik.

(56) One koji ne vjeruju u Naše ajete uvest ćemo u Vatru, koja će ih sa svih strana obuhvatiti na Sudnjem danu. Kada god im izgori koža, zamijenit ćemo je novom kožom, kako bi nastavili osjećati patnju. Allah je silan, te Ga niko ne može nadvladati, i mudar je u uređivanju i presuđivanju.

(57) A one koji vjeruju u Allaha, slijede Njegovog Poslanika i čine dobra djela uvest ćemo na Sudnjem danu u džennetske perivoje, ispod čijih dvoraca rijeke teku, u kojima će vječno boraviti. U tim džennetskim perivojima će imati supruge koje su čiste u svakom smislu, i uvest ćemo ih u dugu gustu hladovinu u kojoj im neće biti ni hladno ni vruće.

(58) Allah vam naređuje emanete date onima kojima pripadaju, i kada sudite među ljudima, da sudite pravedno, te da ne naginjete nijednoj strani i da nepravdu ne činite. Allahovi savjeti su, uistinu, veličanstveni, i On vas usmjerava u svim vašim poslovima, On čuje šta govorite i vidi šta radite.

(59) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, pokoravajte se Allahu i pokoravajte se Poslaniku čineći naređeno i kloneći se zabranjenog, i pokoravajte se pretpostavljenima ako vam ne naređuju grijeh. Ako se oko nečega razidete, vratite se Kur'anu i sunnetu, ako vjerujete u Allaha i Sudnji dan. To vaše vraćanje na Kur'an i sunnet je bolje od raspirivanja razilaženja i iznošenja stavova na osnovu pukog mišljenja; i bolja će biti **konačnica** po vas.

(60) O Poslaniče, zar nisi vidio kontradiktornost licemjera među jevrejima koji lažno tvrde da vjeruju u ono što je tebi objavljeno i što je objavljeno prijašnjim vjerovjesnicima, a žele da se u svojim sporovima parniče pred zakonom koji nije Allahov, a koji su ljudi izmislili, premda im je naređeno da ne vjeruju u te zakone. Šejtan želi da ih udalji od istine i da nikad ne krenu Pravim putem.

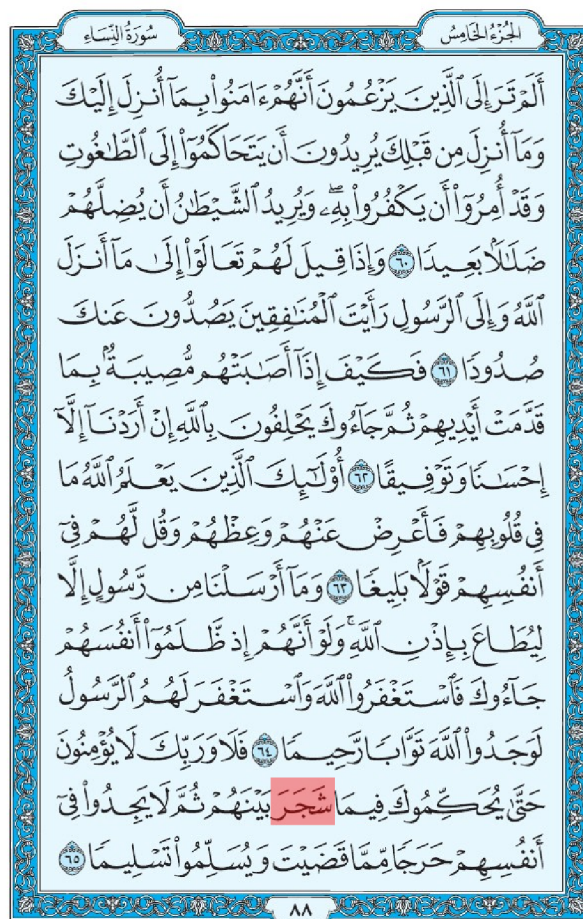
(61) Kada se ovim licemjerima kaže: "Pristupite presudi koju je Allah objavio u Svojoj knjizi, i pristupite Poslaniku da presudi među vama u vašim sporovima", vidiš ih kako se od tebe potpuno okreću i traže presudu od drugog.

(62) Kakvo će biti stanje licemjera kada ih zadese nedaće zbog grijeha koje su činili, a zatim ti dođu ispričavajući se i zaklinjući se Allahom: "Mi se nismo parničili pred nekim drugim osim želeći učiniti dobro i pomiriti one koji se spore", a pritom lažu? Dobročinstvo je u prihvatanju Allahovog zakona za sudiju među Allahovim robovima.

(63) To su oni kojima Allah zna licemjerstvo i ružne namjere koje kriju u srcima, pa ih ostavi i okreni se od njih. Tvoje je da im pojasniš Allahov propis, podstičući ih da ga prihvate i zastrašujući ih ako ga ne prihvate, i da im kažeš ono što će ostaviti dubok trag na njihove duše.

(64) Mi nismo nijednog poslanika poslali prije tebe osim zato da bi mu se ljudi pokoravali u onome što naređuje, Allahovom voljom i određenjem. Da su, kada su sami sebi nepravdu učinili činjenjem grijeha, došli tebi, o Poslaniče, za tvog života i priznali svoje grijeha, kajući se i tražeći oprost od Allaha, pa da i ti zatražiš od Allah da im oprost – sigurno bi im Allah oprostio i bio bi milostiv prema njima.

(65) Nije onako kako misle ovi licemjeri! Allah se zakleo Svojim uzvišenim Bićem da oni neće istinski vjerovati sve dok ne budu lično Poslanika uzeli za sudiju, dok bude živ, i njegov šerijat, kada više on ne bude živ, u svim njihovim **sporovima**, a zatim budu zadovoljni njegovom presudom, ne osjećajući nikakve tjeskobe niti sumnje u prsima, i dok se potpuno ne pokore, vanjštinom i nutrinom, formalno i suštinski.

(66) Ako bismo im propisali kao obavezu da jedni druge ubiju ili da se ise le iz svog zavičaja, malo ko bi to uradio, pa neka se zahvale Allahu što ih nije obavezao onim što im je teško. Ako se pokore Allahu onako kako im se savjetuje – to im je bolje nego da se suprotstavljaju, to bi im iman učvrstilo, i dali bismo im veliku nagradu za to i uputili bismo ih putem koji Allahu i džennetu vodi.

(67) Ako bismo im propisali kao obavezu da jedni druge ubiju ili da se ise le iz svog zavičaja, malo ko bi to uradio, pa neka se zahvale Allahu što ih nije obavezao onim što im je teško. Ako se pokore Allahu onako kako im se savjetuje – to im je bolje nego da se suprotstavljaju, to bi im iman učvrstilo, i dali bismo im veliku nagradu za to i uputili bismo ih putem koji Allahu i džennetu vodi.

(68) Ako bismo im propisali kao obavezu da jedni druge ubiju ili da se ise le iz svog zavičaja, malo ko bi to uradio, pa neka se zahvale Allahu što ih nije obavezao onim što im je teško. Ako se pokore Allahu onako kako im se savjetuje – to im je bolje nego da se suprotstavljaju, to bi im iman učvrstilo, i dali bismo im veliku nagradu za to i uputili bismo ih putem koji Allahu i džennetu vodi.

(69) Ko se pokori Allahu i Poslaniku bit će sa onima kojima je Allah dao blagodat ulaska u džennet: vjerovjesnicima; istinoljubivima, koji su savršeno vjerovali u ono sa čime su došli poslanici i radili po tome; šehidima, koji su ubijeni na Allahovom putu; i dobrim ljudima, koji su bili dobri i vanjstinom i nutrinom, pa su činili dobra djela. Kako je to divno društvo u džennetu!

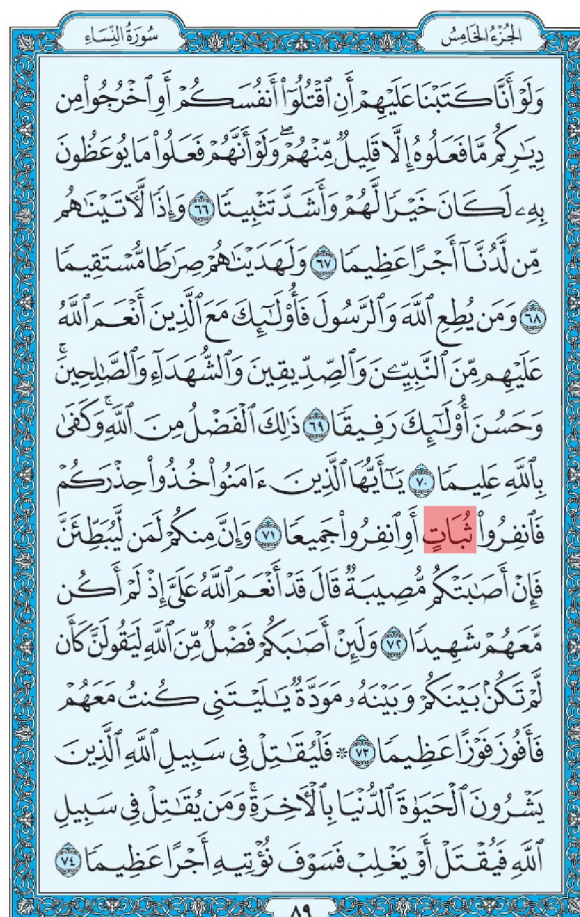
(70) Ta spomenuta nagrada je dar Allahove dobrote prema Njegovim robovima, i dovoljno je što Allah zna njihova stanja, i što će ih On obračunati za ono što su radili.

(71) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, budite oprezni spram svojih neprijatelja, poduzimajući uzroke koji će vam pomoći da se protiv njih borite. Procijenite šta je bolje u borbi protiv njih, pa protiv njih izlazite **skupina po skupina**, ili svi zajedno.

(72) O muslimani, od vas ima ljudi koji oklijevaju da odu u borbu zbog svog kukavičluka, i druge odvrćaju. To su licemjeri i oni koji imaju slab iman. Ako budete ubijeni ili poraženi, **oni od sreće kažu**: "Allah mi se smilovao te nisam otišao u bitku sa njima, pa da me pogodi ono što je njih pogodilo."

(73) A ako vam Allah da blagodat pobjede ili ratnog plijena, **oni kažu**: "Kamo sreće da sam bio sa njima u bici pa da dobijem ono što su oni dobili", kao da nisu od vas i kao da među vama nije bilo prijateljstva i druženja.

(74) Neka se na Allahovom putu bore da bi Allahova riječ bila gornja; neka se bore iskreni vjernici koji su prodali ovaj svijet za ahiret. Ko se bori na Allahovom putu da bi Allahova riječ bila gornja pa pogine kao šehid ili pobijedi neprijatelja – Allah će mu dati veliku nagradu, tj. džennet, i On će biti zadovoljan njime.

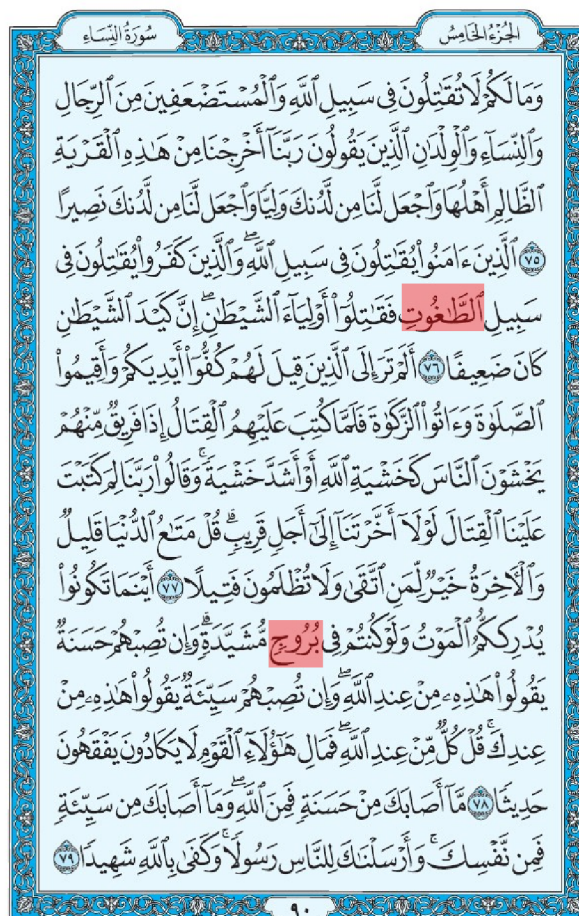
(75) O vjernici, šta vas sprečava od borbe na Allahovom putu radi uzdizanja Njegove riječi i izbjavljanja potlačenih ljudi, žena i djece muslimana, **koji mole Allaha govoreći**: "Gospodaru naš, izbavi nas iz Meke, čiji stanovnici čine nepravdu pripisujući Allahu druge ravni i čine nasilje prema vjernicima, i pošalji nam nekog ko će nas čuvati, pomoći i odagnati zlo od nas."

(76) Iskreni vjernici se bore na Allahovom putu radi uzdizanja Njegove riječi, a nevjernici se bore na putu **svojih božanstava**, pa, borite se protiv šejtanovih pomagača! Ako se budete borili protiv njih, pobijedit ćete ih, jer su šejtanovi planovi slabi i ne mogu nauditi onima koji se oslanjaju na Uzvišenog Allaha.

(77) O Poslaniče, da li znaš slučaj nekih tvojih drugova koji su tražili da im se propiše obavezna borba, **pa im je rečeno**: "Suzdržite se od borbe, i obavljajte namaz i dajte zekat", pa kada su učinili hidžru u Medinu i kada su muslimani dobili snagu i propisana im obavezna borba – bilo je teško nekima od njih, pa su se počeli boriti ljudi kao što se od Allaha boje, ili čak još više, **i govore**: "Gospodaru naš, zašto si nam propisao obaveznu borbu? Kamo sreće da si još malo odložio, da možemo da uživamo na dunjaluku." Reci im, **Poslaniče**: "Dunjalučki ukrasi su beznačajni i prolazni, ma koliki bili, a ahiret je bolji onome ko se boji Allaha Uzvišenog, zbog vječnosti njegovih uživanja. I neće vam biti umanjena zaslužena nagrada za dobra djela koja ste radili, makar bila koliko konac u košpici hurme."

(78) Gdje god vi bili, stići će vas smrt kada za to dođe vrijeme, makar bili u neprobojnim **kulama**, daleko od bojnog polja. Kada ovi munafici dobiju nešto što ih raduje, poput djeteta ili velikog imetka, **kažu**: "Ovo je od Allaha", a kada im se desi neka nevolja u djetetu ili imetku, misle da im je to Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, prouzrokovao, **te govore**: "Ovo zlo je zbog tebe!" Reci im, **Poslaniče**: "Sve što se desi, dobro ili zlo, biva Allahovom odredbom." Šta je ljudima koji tako govore, zar ne razumiju tvoje obraćanje njima?

(79) O čovječe, lijepe stvari koje te zadese, poput imetka i djece – to je iz Allahove dobrote prema tebi, a nedaće koje te zadese u imetku ili porodu – to je zbog tvojih grijeha. O Vjerovjesniče, Mi smo te poslali svim ljudima kao poslanika, da im dostaviš objavu Gospodara tvog, a Allah je dovoljan svjedok da istinu govoriš kada Njegovu objavu dostavljaš i to potvrđuje dokazima i argumentima koje ti je dao.

(80) Ko se pokori tebi, o Poslaniče, primjenom onoga što si naredio i klonjenjem onoga što si zabranio, takav se odazvao Allahovoj naredbi, a ko ti se ne pokori – pa ti nemoj tugovati zbog njega i bditi nad njim, kako bi sačuvao njegova djela. Mi ćemo zapisati sve što radi i obračunati ga za to.

(81) Munafici ti govore: "**Pokoravamo se tvojoj naredbi**", a kada odu od tebe, jedan dio njih **krišom planira** suprotno od onoga što su ti rekli. Allah zna sve ono što oni planiraju i obračunat će ih za spletke njihove, a ti se ne osvrći na njih, ništa ti ne mogu nauditi. Prepusti svoj slučaj Allahu i na Njega se osloni, jer je Allah dovoljan zaštitnik na koga se treba osloniti.

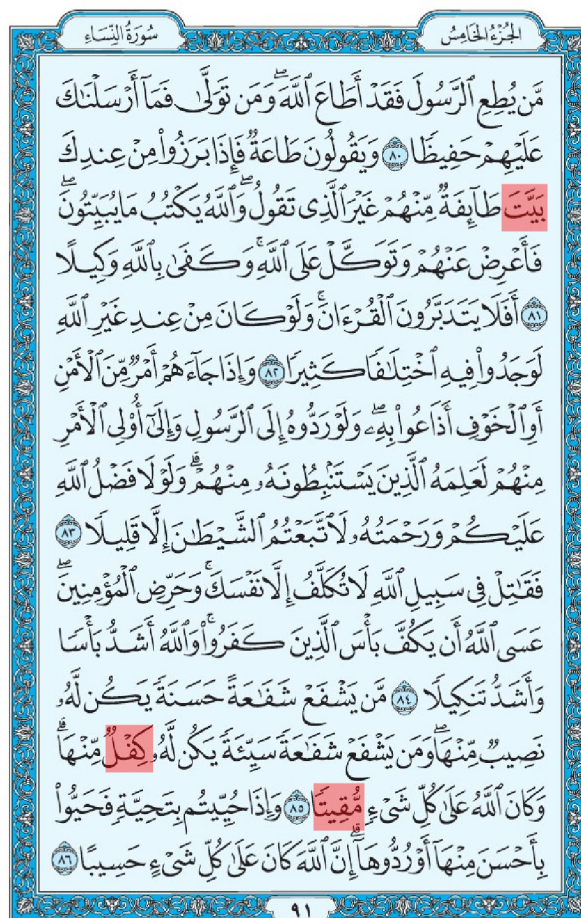
(82) Zašto oni ne razmisle o Kur'anu, i zašto ga ne proučavaju kako bi im postalo jasno da u njemu nema oprečnosti i nepravilnosti? Zašto ga ne proučavaju, pa da vide istinitost onoga sa čim si došao? Da je Kur'an od nekog drugog mimo Allaha Uzvišenog, u njemu bi našli mnoge nepravilnosti, u propisima i značenjima.

(83) Kada do ovih munafika dođe neka vijest koja se tiče bezbjednosti i sreće muslimana, ili njihovog straha i tuge, oni to rašire među ljudima, a da su bili oprezni i te stvari vratili Allahovom Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i učenicima, učeni bi znali šta treba da se objavi, a šta da se sakrije. O vjernici, da nije Allahove dobrote i milosti prema vama zbog koje vas je sačuvao onoga čime je iskušao ove munafike, slijedili biste šejtanove vesese, osim mali broj vas.

(84) O Poslaniče, bori se na Allahovom putu radi uzdizanja Njegove riječi, jer ćeš biti pitan jedino za sebe, odgovarat ćeš samo za sebe! Ti si dužan da lično izađeš u borbu i da podstakneš vjernike, a možda Allah vašom borbom odbije nevjerničku silu. Allah posjeduje veću snagu i silu, i žestće kažnjava.

(85) Ko teži da drugom pribavi dobro, imat će udjela u nagradi, a ko teži da drugom pribavi zlo, imat će **udjela** u grijehu. Allah je **svjedok** svega što ljudi rade i dat će im ono što su zaslužili. Ko bude uzrokom dobra, imat će udjela u tome, a ko bude uzrokom zla, također će imati udjela u tome.

(86) Kada vas neko poselami, vi mu uzvratite još ljepše, ili slično njegovom selamu. Uzvratanje ljepšim je bolje, a Allah čuva sve što radite i svako će biti tretiran u skladu s onim što je lično uradio.

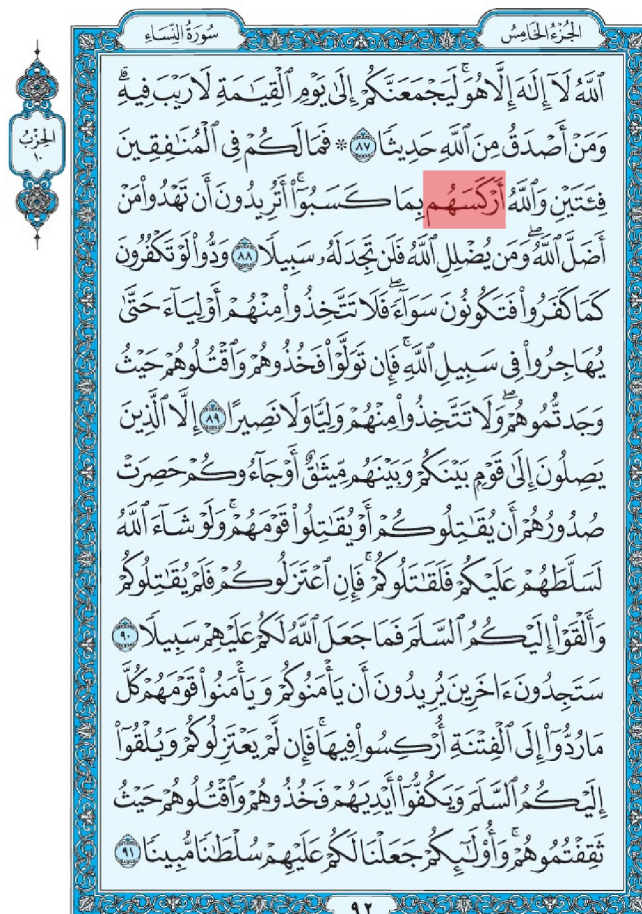
(87) Samo Allah zaslužuje da bude obožavan! On će sve vas okupiti na Sudnjem danu, u koji nema sumnje, kako bi svakom dao naknadu za ono što je radio, a Njegov govor je najistinitiji govor.

(88) O vjernici, zašto ste se podijelili u dvije skupine u vezi munafika? Jedna skupina je za borbu protiv njih zbog njihovog kufra, a druga skupina je da se ostave na miru zbog njihovog imana. Ne trebate se dijeliti oko njih, Allah ih je **vratio** u nevjerstvo i zabludu zbog njihovih djela. Zar želite uputiti onoga koga Allah nije uputio ka istini? A koga Allah u zabludu odvede, toga nećeš moći na Pravi put izvesti.

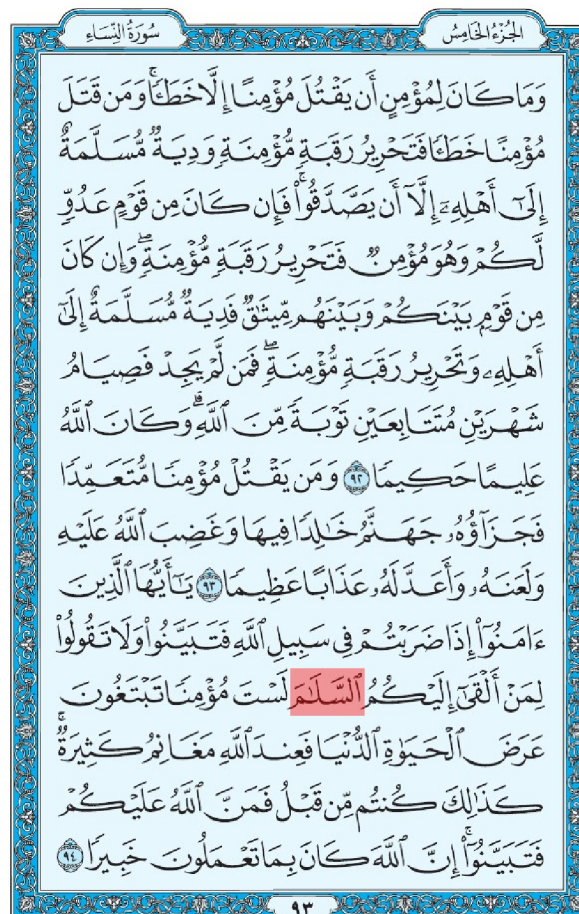
(89) Munafici pri eljkiju da i vi budete nevjernici u ono što vam je objavljeno kao što su i oni nevjernici, pa da budete isti kao oni u nevjerstvu. Nemojte ih uzimati za zaštitnike, zbog njihovog neprijateljstva, sve dok ne učine hidžru na Allahovom putu iz mjesta nevjerstva u mjesto islama, što će biti dokaz njihovog imana. Ako se okrenu i ustraju na svom neprijateljstvu, ubijajte ih gdje god ih na ete, i nemojte od njih uzimati ni zaštitnike ni pomagače...

(90) ...osim onih koji odu do naroda (plemena) sa kojim imate ugovor o primirju, ili dođu vama sa tjeskobom u prsima ne želeći da se bore protiv vas ni protiv svog naroda. Da Allah hoće mogao je dati da oni ovladaju vama te bi se borili protiv vas, pa prihvatite to što vas je Allah sačuvao i nemojte ih zarobljavati ni ubijati. Ako vas oni ostave na miru i ne bore se protiv vas, nego vam ponude mir – Allah vam nije dozvolio da ih ubijate niti zarobljavate.

(91) O vjernici, naći ćete drugu skupinu munafika koji ispoljavaju iman kako bi bili sigurni za svoje živote, a kada se vrate svojim, nevjerni kim plemenima, ispoljavaju nevjerstvo, da bi bili sigurni od njih. Kad god budu pozvani da učine nevjerstvo u Allaha ili da Mu druga pripi u, oni u to duboko upadnu. Ako ovi munafici pokrenu borbu protiv vas, umjesto da vam dođu želeći mir i da zadrže svoje ruke od vas, onda ih zarobljavajte i ubijajte gdje god ih na ete. Za zarobljavanje i ubijanje takvih ljudi dali smo vam jasan dokaz. To je tako, jer oni kr e ugovore kuju spletke.

(92) Ne smije se desiti da vjernik ubije vjernika, osim ako se to desi nenamjerno. Ukoliko se desi da vjernik ubije vjernika nenamjerno, mora osloboditi roba vjernika kao iskup za svoje djelo, a rođaci ubice koji su njegovi nasljednici trebaju platiti krvarinu nasljedncima ubijenog, osim da oni odustanu od tražnja krvarine. Ukoliko ubijeni pripada narodu (plemenu) sa kojim ste u ratu, a vjernik je, onda ubica mora osloboditi roba vjernika, ali ne mora dati krvarinu. Ako je ubijeni nevjernik, ali je iz naroda (plemena) sa kojim imate ugovor, poput ugovora o zaštiti sljedbenika Knjige, rođaci ubice koji ga nasljeđuju trebaju dati krvarinu nasljednicima ubijenog, a ubica treba osloboditi roba vjernika. Ako ubica nema roba kojeg bi oslobodio ili nema novca da plati oslobađanje roba, treba postiti dva mjeseca uzastopno, bez pauze, da bi mu Allah oprostio to što je uradio. Allah zna šta Njegovi robovi rade i smjeraju, i mudar je propisivanju zakona i uređivanju stvorenja.

(93) A ko bespravno ubije vjernika namjerno, kazna mu je vječni boravak u džehennemu, i Allahova srdžba i udaljavanje od milosti. Njemu je Allah pripremio veliku patnju, zbog velikog grijeha koji je počinio.

(94) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, kada odete da se borite na Allahovom putu, dobro provjerite ko su oni protiv kojih se borite, **i nemojte onome ko vam ispolji nešto što ukazuje da je musliman reći: "Nisi vjernik, ti to ispoljavaš plašeći se za svoj život i imetak"**, pa da ga ubijete, želeći time prolazne dunjalučke ukrase, poput ratnog plijena. Kod Allaha su mnoga dobra, koja su bolja i veličanstvenija od toga. Takvi ste i vi bili ranije, poput ovog koji krije svoje vjerovanje od svog plemena, pa vam je Allah dao blagodat kroz islam i zaštitio je vaše živote. Zato dobro provjerite šta radite, a Allahu ništa od vaših djela nije skriveno makar bilo i neznatno, i obračunat će vas za to.

(95) Nisu isti vjernici koji izostaju iz borbe na Allahovom putu, mimo onih koji imaju opravdan razlog, poput bolesnih i slijepih, i oni koji se bore na Allahovom putu ulažući imetke i živote svoje. Allah je uzdigao stepen boraca na Njegovom putu iznad onih koji su izostali, a zasluženu nagradu dobit će i borci i oni koji su izostali s opravdanim razlogom. Allah je, uistinu, odlikovao borce na Njegovom putu u odnosu na one koji se ne bore tako što im je dao veličanstvenu nagradu za to.

(96) Ova nagrada predstavlja stepene kod Allaha, sve jedni iznad drugih, uz oprost njihovih grijeha i milost, a Allah puno prašta Svojim robovima i milostiv je prema njima.

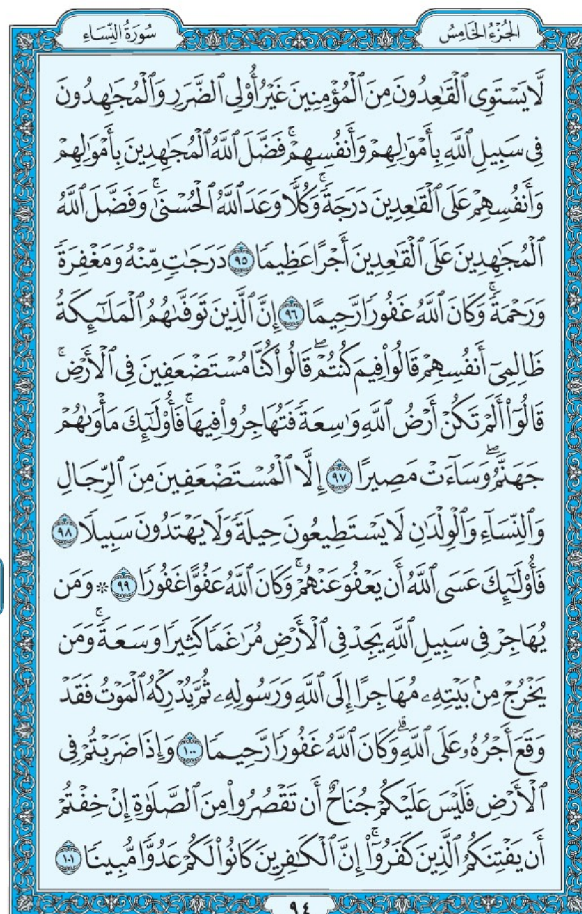
(97) Uistinu, onima koji sami sebu nepravdu učiniše ne želim da se isele iz mjesta nevjerstva u mjesto islama, kada meleki budu vadili duše, reći će im, **koreći ih**: "Kakvo vam je bilo stanje u životu? Po čemu ste se razlikovali od mušrika?" A oni će se pravdati: "Bili smo potlačeni, nemoćni da se branimo", a meleki će ih ukoriti: "Zar Allahova Zemlja nije bila prostrana, pa da se iselite kako biste bili sigurni za svoju vjeru i sigurni za svoje živote od tlačenja i ponižavanja?" Ti koji nisu učinili hidžru skončat će u džehennemu, a grozno je on mjesto povratka.

(98) Iz ove prijetnje izuzimaju se oni koji su stvarno bili slabi i imali opravdan razlog da ne učine hidžru, bilo da se radi o muškarcima, ženama ili djeci. Takvi nisu mogli od sebe odagnati nepravdu i potlačenost, niti su mogli naći put kojim bi se izbacili iz te potlačenosti. Takvima će Allah oprostiti, iz Svoje milosti i blagosti, a Allah puno prašta Svojim robovima koji se kaju.

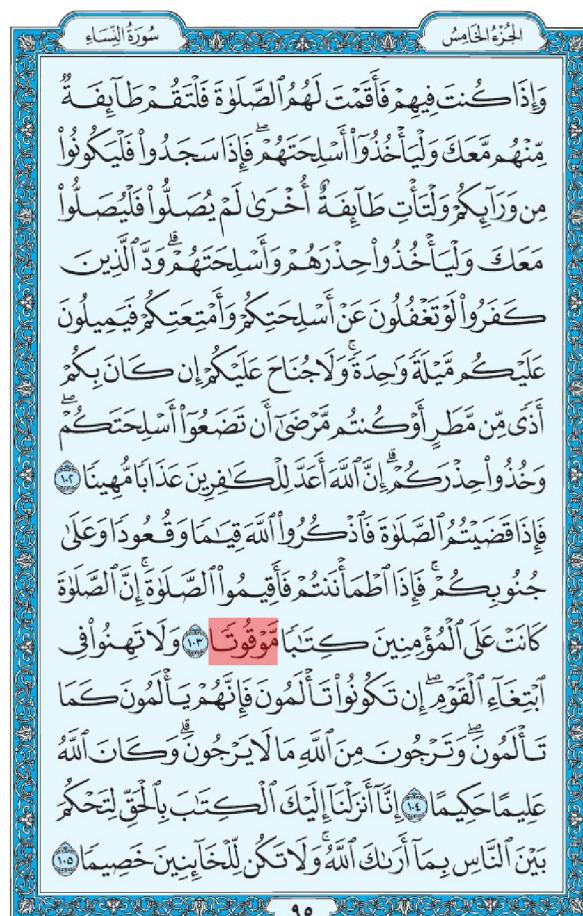
(99) Iz ove prijetnje izuzimaju se oni koji su stvarno bili slabi i imali opravdan razlog da ne učine hidžru, bilo da se radi o muškarcima, ženama ili djeci. Takvi nisu mogli od sebe odagnati nepravdu i potlačenost, niti su mogli naći put kojim bi se izbacili iz te potlačenosti. Takvima će Allah oprostiti, iz Svoje milosti i blagosti, a Allah puno prašta Svojim robovima koji se kaju.

(100) Ko učini hidžru iz mjesta nevjerstva u mjesto islama želeći steći Allahovo zadovoljstvo, naći će u mjestu u koje se iselio ponos i veliku opskrbu. A ko napusti svoj dom želeći učiniti hidžru Allahu i Poslaniku, a zatim umre prije nego što stigne na odredište, njegova nagrada je osigurana u Allahu, i ništa mu se neće umanjiti zbog toga što nije stigao na odredište. Allah puno prašta Svojim robovima koji se kaju i milostiv je prema njima.

(101) A kada budete putovali po Zemlji i bojite se da vas nevjernici napadnu, nemate grijeha u tome da skratite namaz sa četiri na dva rekata. Doista je neprijateljstvo nevjernika prema vama očito i jasno.

(102) O Poslaniče, ako si sa vojnicima tokom bitke i želiš obaviti namaz, **podijeli vojsku na dva dijela**: dio koji će klanjati sa tobom, uzevši svoje oružje sa sobom dok su u namazu, a drugi dio koji će čuvati stražu. Kada prvi dio vojske završi jedan rekat sa tobom, neka dovrši drugi rekat za sebe, a kada završe namaz, neka odu da vam čuvaju stražu iza leđa, ondje gdje je neprijatelj, a onaj drugi dio vojske, koji nije klanjao, neka dođe da klanja jedan rekat za tobom. Kada ti predaš selam, nakon tog rekata (**koji je za tebe drugi, a za njih prvi**), oni neka ustanu i dovrše namaz za sebe. I neka budu oprezni spram neprijatelja, i neka sa sobom nose svoje oružje, jer nevjernici priželjkuju da vi zaboravite na svoje oružje i stvari dok klanjate pa da vas odjedanput napadnu dok ste nemarni. Ukoliko imate poteškoću zbog kiše, bolesti i tome slično, nije vam grijeh da ne nosite oružje u namazu, ali se čuvajte neprijatelja koliko god možete. Allah je nevjernicima pripremio ponižavajuću kaznu.

(103) O vjernici, kada završite namaz, spominjite Allaha kroz tesbih (**subhanallah**), tahmid (**elhamduliillah**) i tehlil (**la ilahe illallah**) u svakoj situaciji: stojeći, sjedeći i ležeći, a kada prođe opasnost od neprijatelja, onda klanjajte namaz potpuno, sa svim njegovim vadžibima i sunnetima, onako kako vam je naređeno. Namaz je za vjernike obaveza **u tačno određenom vremenu**, i nije ga dozvoljeno odložiti osim u opravdanoj situaciji. Tako postupite ako niste putnici, a ako ste putnici, dozvoljeno vam je da kratite i spajate namaze.

(104) O vjernici, nemojte biti lijeni u gonjenju neprijatelja među nevjernicima! Ako vi patite od rana i pogibije, i oni isto tako pate od rana i pogibije, pa neka njihovo strpljenje ne bude veće od vašeg strpljenja! Vi se od Allaha nadate nagradi, pomoći i pobjedi, čemu se oni ne nadaju. A Allah zna stanja Svojih robova i mudar je u uređivanju i propisivanju.

(105) O Poslaniče, Mi smo objavili Kur'an koji sadrži istinu, kako bi ti među ljudima sudio u njihovim poslovima, i to onako kako te je Allah naučio, a ne prema svom mišljenju ili prema svojim prohtjevima! I nemoj biti branilac onih koji su pronevjerili sebe i svoje emanete, pa da ih braniš od onog ko od njih potražuje svoje pravo.

(106) I traži oprost od Allaha, jer Allah puno prašta onome ko se kaje i milostiv je prema njemu.

(107) Nemojte se raspravljati o izdajnicima, koji daju sve od sebe da sakriju svoju izdaju, jer Allah ne voli te izdajnike i lažljivce.

(108) Kriju se od ljudi kada urade kakav grijeh, iz straha i stida od ljudi, a ne kriju se od Allaha premda je On sa njima, zna sve ono što krijući dogovaraju, a čime On nije zadovoljan, poput stajanja na stranu grešnika i optuživanje nedužnog za taj grijeh. Allah zna ono što rade tajno i javno, i obračunat će ih za njihova djela.

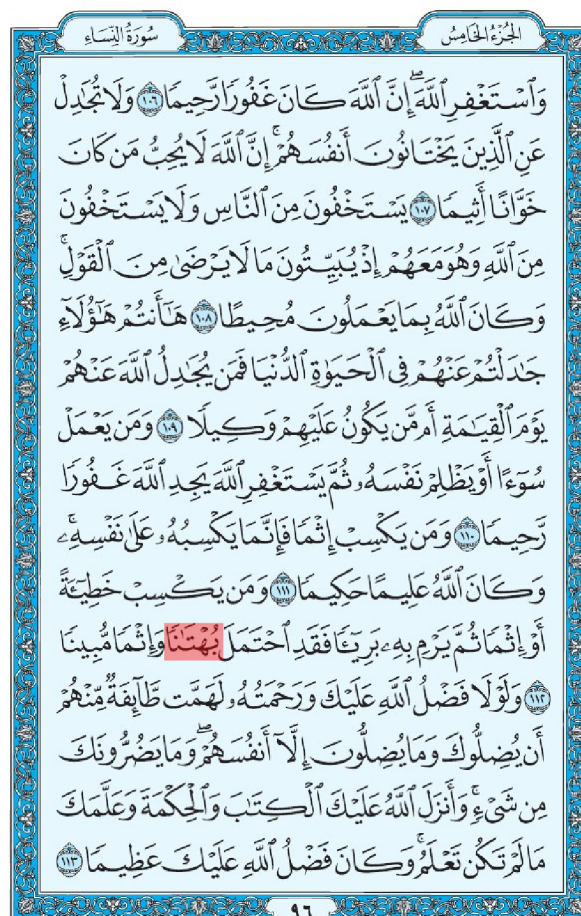
(109) Eto, vi koje zanimaju ovi počinioци zločina, raspravljate braneći ih na dunjaluku, kako biste dokazali njihovu nevinost i sačuvali ih od kazne, ali ko će sa Allahom raspravljati na Sudnjem danu braneći ih, kad Allah zna njihovo stvarno stanje? Ko će biti njihov advokat u tom Danu? Bez sumnje, niko.

(110) Ko bude uradio grijeh, čineći tako nepravdu samom sebi, a zatim zatraži oprost od Allaha, priznajući svoj grijeh i napuštajući ga, vidjet će da će mu Allah oprostiti i milostiv prema njemu biti.

(111) Ko učini grijeh, veliki ili mali, bit će kažnjen samo on, a Allah zna ono što Njegovi robovi rade i mudar je u uređivanju i propisivanju.

(112) Ko nenamjerno pogriješi ili namjerno zgriješi, a zatim za to optuži onog ko je čist od toga, upao je u **tešku laž** i jasni grijeh.

(113) O Poslaniče, da nije Allahove blagodati prema tebi, pa te je sačuvao, skupina ovih izdajnika bila bi čvrsta u odluci da te navede da presudiš nepravедно! Oni, u stvarnosti, zavode sami sebe, jer njihov pokušaj odvođenja drugih u zabludu donijet će negativne posljedice po njih same. Allah ti je objavio Kur'an i sunnet i poučio te je onome što nisi znao od upute i svjetlosti, i Allahova blagodat prema tebi je velika jer ti je dao vjerovjesništvo i zaštitio te od greške u dostavljanju Objave.

(114) U mnogim skrivenim razgovorima nema koristi, osim ukoliko se u njima podstiče na sadaku ili bilo koje dobro koje je propisano šerijatom i na koje je ukazao razum, ili na popravljjanje odnosa između onih koji se spore. Onom ko tako postupi zarad Allahovog zadovoljstva dat ćemo veliku nagradu.

(115) Ko prkosi Poslaniku i suprotstavlja mu se, nakon što mu je istina postala jasna, i ide putem koji nije put vjernika, ostavit ćemo ga na onome što je za sebe izabrao, i nećemo ga uputiti ka istini, jer se namjerno okreće od istine, i uvest ćemo ga u džehennem, u kojem će se pržiti, a grozno li je to mjesto povratka.

(116) Doista Allah neće oprostiti da Mu se širk čini, već će mušrika u Vatru baciti, u kojoj će vječno ostati, dok će manje grijeha od toga oprostiti onome kome On hoće, iz Svoje milosti i dobrote. Ko Allahu širk učini, takav je zalutao daleko od istine, jer je izjednačio Stvoritelja i stvorenje.

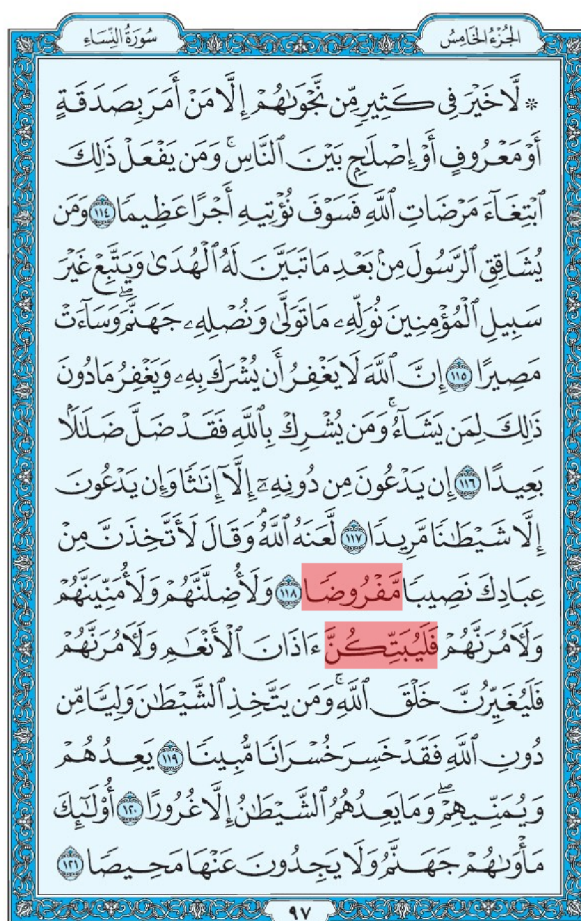
(117) Ovi mnogobošci samo obožavaju kipove kojima su oni dali ženska imena, kao npr. Lat i Uzza, koji ne mogu ni štetiti niti koristiti. Oni, u stvarnosti, samo šejtana obožavaju, jer on im je to naredio, a on je napustio pokornost Allahu, u čemu nema nikakvog dobra.

(118) Zato ga je Allah otjerao od Svoje milosti. **Šejtan se zakleo svom Gospodaru: "Sigurno ću poznat dio Tvojih robova zavesti sa puta istine."**

(119) "I odvrćat ću ih s Tvog puta, davat ću im lažna obećanja kojima ću im uljepšati njihovu zabludu, i naređivat ću im da **sijeku** uši svoje stoke kako bi zabranili ono što im je Allah dozvolio, i naređivat ću im da mijenjaju Allahova stvorenja i njihovu neiskvarenu prirodu." A ko šejtana za zaštitnika uzme i pokori mu se, takav je pravi gubitnik.

(120) Šejtan im daje lažna obećanja i lažne nade, a sve što im šejtan obećava je, u stvarnosti, samo laž.

(121) Ti sljedbenici šejtanovih stopa i onoga što im on došaptava će skončati u vatri džehennemskoj, iz koje neće moći pobjeći niti će utočište naći.

(122) A one koji vjeruju u Allaha i rade dobra djela koja ih približavaju Njemu uvest ćemo u džennetske perivoje ispod čijih zamaka rijeke teku, u kojima će vječno boraviti. To je Allahovo obećanje, a Njegovo obećanje je istina. On ne krši ono što obeća, i niko ne govori istinitije od Njega.

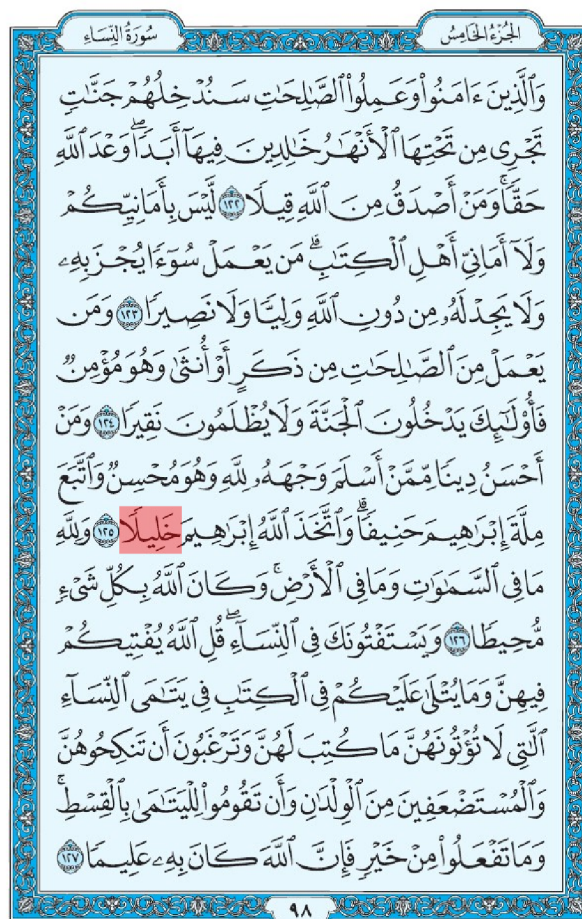
(123) O muslimani, spas i pobjeda ne dolaze na osnovu pustih želja, niti onako kako priželjkuju oni kojima je data Knjiga, već na osnovu djela. Onaj ko bude radio loša djela bit će kažnjen za njih na Sudnjem danu, i niko mu, mimo Allaha, neće moći pomoći niti ga spasiti.

(124) A onaj ko bude radio dobra djela, bio muško ili žensko, a vjeruje u Allaha istinskim vjerovanjem, takav je spojio između vjerovanja i djelovanja, i takvi ulaze u džennet. Nimalo im zaslužena nagrada neće biti umanjena, ni koliko tačka na košpici hurme.

(125) Niko nije ljepše vjere od onog ko se iskreno Allahu predao i vanjstinom i nutrinom, čineći dobra djela i slijedeći ono što je Allah propisao, slijedeći vjeru Ibrahimovu, koja je osnova vjere Muhammedove, sallallahu alejhi ve sellem, ostavljajući širk (mnogoboštvo) i kufr (nevjerstvo), i afirmirajući tevhid (monoteizam) i iman (vjerovanje). Allah je odabrao Svog vjerovjesnika Ibrahima, alejhis-selam, nad ostalim stvorenjima za prijatelja, za **onog kojeg voli potpunom ljubavlju**.

(126) Samo Allahu pripada vlast svega što je na nebesima i Zemlji, a Allah sva stvorenja obuhvata Svojim znanjem, Svojom moći i upravljanjem.

(127) O Poslaniče, pitaju te o obavezama i pravima žena, **reci**: "Allah će vam odgovoriti na vaše pitanje, i objasniti će vam ajete kur'anske koji vam se kazuju o ženama siroticama koje su pod vašim starateljstvom. Vi im ne dajete ono što vam je Allah učinio obaveznim, poput mehra i nasljedstva, i ne želite da se njima oženite, niti im dozvoljavate da se udaju za nekog, iz pohlepe za njihovim imetkom. I Allah će vam objasniti obaveze prema slabašnoj djeci – koliki im dio nasljedstva morate dati, da im nepravedno imetak ne smijete uzimati i da prema siročadima pravedni morate biti, o njima računa voditi čineći ono što je najbolje za njih i na dunjaluku i na ahiretu. Kakvo god dobro uradite prema siročadima i prema bilo kom drugom – Allah to zna i za to će vas nagraditi.

(128) Ako se žena boji da će je **muž** izbjegavati i udaljiti se od nje, nije im grijeh da se dogovore tako što će se ona odreći nekih svojih obaveznih prava, poput izdržavanja i spavanja kod nje. Bolje im je da se dogovore nego da se razvedu. Međutim, ljudske su duše sklone **pohlepi i škrtosti**, ne žele da odstupe od svojih prava, te supružnici trebaju liječiti bolesti duše kroz prakticiranje tolerancije i dobročinstva. Ako budete dobro činili u svakom aspektu života i budete se Allaha bojali čineći naređeno i kloneći se zabranjenog, Allah to savršeno zna i za to će vas sigurno nagraditi.

(129) O muševci, ne možete biti potpuno srcem pravedni prema svojim ženama, makar to i htjeli, zbog određenih pojava koje su izvan vaše kontrole i volje. Ali se čuvajte potpune udaljenosti od one koju ne volite, pa da je ostavite kao da visi, niti ima muža koji joj daje njena prava, niti je slobodna da se uda. Ukoliko popravite vaš odnos, dajući sve od sebe da ispunite prava svojih žena i da se bojite Allaha glede njih, Allah će vam oprostiti i bit će milostiv prema vama.

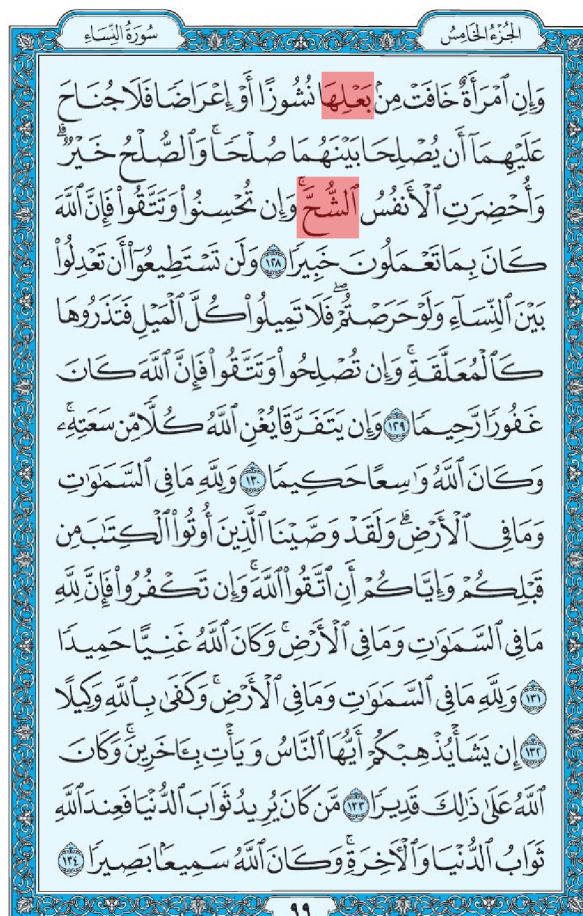
(130) Ako se supružnici razdvoje razvodom koji muž da ili dogovorom o razvrgavanju braka uz ženino vraćanje mehra, Allah će svakom od supružnika dati opskrbu, iz Svog obilja, pa će čovjeku dati bolju ženu, a njoj boljeg muža. Allahove blagodati su velike i Njegova milost je veličanstvena, i On mudro uređuje ono što je stvorio.

(131) Samo Allahu pripada vlast nad svim što je na nebesima i na Zemlji i između njih. Mi smo uzeli zavjet od jevreja i kršćana, kao i od vas, da ćete činiti ono što vam naređujemo i kloniti se onoga što vam zabranjujemo. Ako poreknete ovaj zavjet – pa, to je na vašu štetu, a Allah je neovisan o vašim dobrim djelima i vašoj pokornosti. Njemu pripada sve što je na nebesima i na Zemlji, On je neovisan o svim Svojim stvorenjima i hvale je dostojan zbog Svojih savršenih svojstava i djela.

(132) Samo Allahu pripada sve što je na nebesima i na Zemlji, i samo On zaslužuje da Mu se pokorava. Dovoljno je to što Allah upravlja poslovima Svojih stvorenja.

(133) O ljudi, ako Allah hoće On će vas uništiti i dovesti druge ljude koji će Mu biti pokorni, koji Mu neće griješiti, a Allah sve može.

(134) O ljudi, ko od vas čini dobra djela samo radi dunjalučke nagrade neka zna da je kod Allaha i dunjalučka i ahiretska nagrada, i neka oboje traži samo od Njega. Allah čuje ono što govorite i vidi ono što radite, On će vas za sve to obračunati.

(135) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Allahovog Poslanika, budite pravedni u svim situacijama i istinito svjedočanstvo izrecite o kome god da se radi, makar to iziskivalo da svjedočite protiv sebe jer istina to iziskuje, ili protiv svojih roditelja i bližnjih! Neka nečije bogatstvo ili siromaštvo ne budu povod vašeg svjedočenja, Allah je preči i siromašnom i bogatom nego vi, i On bolje zna ono što je dobro za njih, pa nemojte slijediti svoje prohtjeve u svjedočenju, e da ne biste skrenuli sa puta istine. Ako promijenite iskaz ili odbijete da svjedočite, znajte da Allah savršeno zna ono što radite.

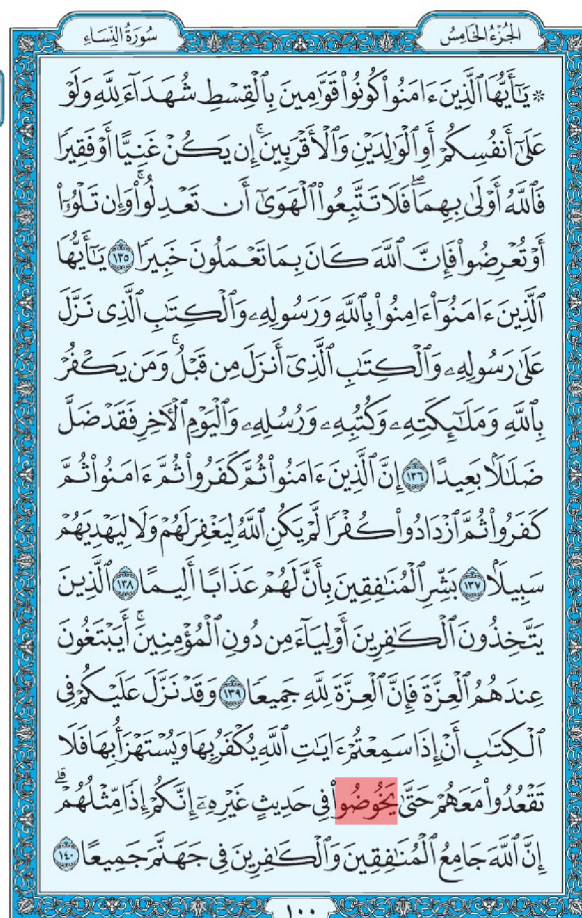
(136) O vi koji vjerujete u Allaha, budite postojani u vjerovanju u Njega i Njegovog Poslanika, i u Kur'an, koji je objavio Svom Poslaniku, i u Knjige koje su objavljene prije njega. Ko uznevjeruje u Allaha, Njegove meleke, Njegove knjige i Sudnji dan, takav se puno udaljio od Pravog puta.

(137) Onima koji su se više puta iz vjerovanja vraćali u nevjerstvo a zatim su ustrajali na nevjerstvu do smrti – Allah neće oprostiti, niti ih je htio uputiti na Pravi put dok su bili živi.

(138) O Poslaniče, kaži munaficima, koji se pokazuju kao vjernici, a kriju da su nevjernici, da ih kod Allaha, na Sudnjem danu, čeka bolna kazna.

(139) Tu su kaznu zaslužili jer su nevjernike, a ne vjernike, uzeli za pomagače i zaštitnike. Čudan je njihov razlog za takav čin! Zar traže snagu i moć od njih kako bi se uzdigli?! Sva snaga i moć pripadaju Allahu!

(140) O vjernici, Allah vam je u Kur'anu objavio da kada sjedite na nekom sijelu u kojem se prisutni ismijavaju Allahovim ajetima i ispoljavaju nevjerstvo u njih – obaveza vam je da napustite to sjelo, sve dok ne počnu pričati o nečemu drugom. Ukoliko budete sa njima sjedili dok to rade nakon što ste to čuli, isti ste kao oni u kršenju Allahove naredbe, jer ste zgriješili prema Allahu sjedeći tamo gdje sjede oni koji griješe ispoljavajući nevjerstvo. Allah će sakupiti munafike u džehennemsku vatru na Sudnjem danu zajedno sa nevjernicima, jer oni skrivaju nevjerstvo, a pokazuju se kao vjernici.

(141) Oni koji vrebaju šta će vam se desiti, dobro ili zlo, pa ako vas Allah pomogne i zaplijenite ratni plijen, **oni kažu**: "Zar i mi nismo sa vama, svjedočili smo isto što i vi?", kako bi imali udio u plijenu, a ako nevjernici pobijed, **munafici im kažu**: "Zar se nismo o vama brinuli i pažnju i pomoć vam pružili, i od vjernika vas zaštitili i protiv njih vas pomogli, dok smo njih odvrćali od borbe?" Allah će među vama presuditi na Sudnjem danu, pa će vjernike nagraditi ulaskom u džennet, a munafike će kazniti bacanjem u najniži kat džehennema. Allah, zbog Svoje milosti, neće dati da nevjernici ovladaju vjernicima, već će konačna pobjeda pripasti vjernicima.

(142) Munafici pokušavaju prevariti Allaha ispoljavajući islam, a krijući svoje nevjerstvo, ali Allah je njih prevario jer je njihove živote učinio zaštićenim i pored njihovog nevjerstva, dok im je priredio najtežu kaznu na ahiretu. Kada munafici ustanu da klanjaju, oni to lijeno i mrzovoljno čine, i Allaha samo malo spominju, i to onda kada ugledaju vjernike.

(143) Ovi munafici su stalno **zbunjeni**, nisi su sa vjernicima u potpunosti niti su sa nevjernicima u potpunosti, već se pokazuju da su sa vjernicima, dok su u suštini sa nevjernicima. A koga Allah odvede u zabludu, toga nećeš moći na Pravi put izvesti.

(144) O vi koji vjerujete u Allaha i slijedite Njegovog Poslanika, ne uzimajte one koji u Allaha ne vjeruju za prisne prijatelje mimo vjernika! Zar želite da time pružite Allahu očigledan dokaz da zaslužujete kaznu?

(145) Doista će Allah munafike baciti u najniži **kat** džehennema na Sudnjem danu, i nećeš im moći naći pomagača niti zaštitnika.

(146) Osim onih koji se Allahu pokaju od svog licemjerstva i poprave svoju nutrinu, i pridržavaju se zavjeta datog Allahu, čineći dobra djela iskreno radi Allaha – takvi će biti sa vjernicima i na dunjaluku i na ahiretu, a Allah će vjernicima dati obilnu nagradu.

(147) Allahu vas neće kazniti ako budete vjernici, Njemu zahvalni, jer On je milostivi dobročinitelj, već će vas kazniti zbog grijeha vaših. Ako popravite svoja djela i budete Allahu zahvalni na Njegovim blagodatima, obilnu će vam nagradu dati. Allah zna ko vjeruje i svakog će za njegova djela obračunati.

